

ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τα τελευταία χρόνια το νεοφιλελεύθερο αφήγημα, αναφορικά με τον ρόλο των δημόσιων υπηρεσιών, είχε ως στόχο την συκοφάντησή τους, την συστηματική προσπάθεια για μείωση του προσωπικού και φυσικά την αναποτελεσματικότητά τους. Άρα δημιούργησαν την κατάλληλη βάση να πείσουν για την μη αναγκαιότητά τους. Σε κάποιες περιπτώσεις φόρτωναν τα αίτια της οικονομικής κρίσης, που οι ίδιοι δημιούργησαν με τις πολιτικές τους, στο «σπάταλο» και «άχρηστο» δημόσιο.

Ο στόχος προφανής, να κόψουν μεγάλα κομμάτια της δημόσιας διοίκησης από το δημόσιο και να τα δώσουν σε ιδιωτικές εταιρείες. Στο χώρο των δικαστηρίων, επί πρωθυπουργίας Σημίτη, με υπουργό Δικαιοσύνης τον Μιχάλη Σταθόπουλο, έδωσαν σε ιδιωτική εταιρεία την μαγνητοφώνηση-απομαγνητοφώνηση των πρακτικών των δικών. Ανέθεσαν αυτή την εργασία σε εταιρεία του ομίλου Λαναρά, την ΛΑΝΤΕΚ, εκείνη την περίοδο ήταν Α.Ε με έναν εργαζόμενο και μηδέν έργο. Παίρνοντας μία γενναία προκαταβολή, αγοράζει κάτι παλιομαγνητόφωνα, προσλαμβάνει με ελαστικές συνθήκες εργασίας νέα παιδιά, με χαμηλότερες αμοιβές, αποδίδοντας έργο χαμηλής ποιότητας, αλλά με μεγάλα κέρδη για την επιχείρηση. Στην εξέλιξη αυτή η εταιρεία μετατρέπεται σε ΛΑΝΕΤ, εισάγεται στο χρηματιστήριο με βάση το συμβόλαιο με το υπ. Δικαιοσύνης, απορροφά κεφάλαια από την αγορά διευρύνοντας τις εργασίες της και κάποια στιγμή πτωχεύει. Ο καπιταλισμός σε όλο του το μεγαλείο.

Η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων τότε αντιπρότεινε την εκτέλεση του έργου με μόνιμο προσωπικό και με το μισό κόστος, αλλά αυτό που τους ενδιέφερε και τους ενδιαφέρει και σήμερα στους νεοφιλελεύθερους είναι η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα και η αντικατάστασή του με ιδιωτικές εταιρείες. Είναι ορατό το σχέδιό τους να δώσουν την καθαριότητα των δήμων, σε ιδιωτικές εταιρείες και το ίδιο θα κάνουν και στους άλλους χώρους του δημόσιου τομέα. Οι δε δημόσιοι υπάλληλοι που θα απομείνουν, με το 1-5 του κ. Μητσοτάκη, στην ουσία θα κάνουν τους υπηρέτες των συμφερόντων των ιδιωτικών εταιρειών. Εάν ποτέ καταφέρουν να πάρουν την διακυβέρνηση της χώρας.

Στόχος λοιπόν του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος είναι καταρχήν να πείσει την ελληνική κοινωνία για τον ρόλο των δημοσίων υπαλλήλων και των δημόσιων υπηρεσιών, γιατρών νοσηλευτών, δασκάλων, καθηγητών, εργαζομένων στην καθαριότητα κλπ. Και φυσικά να αναδείξει το συμφέρον της κοινωνίας να μην ιδιωτικοποιηθούν κομμάτια του δημοσίου. Το είδαμε και το ζήσαμε τα πρώτα χρόνια της οικονομικής κρίσης, όταν άφησαν τα νοσοκομεία να ρημάξουν, με στόχο την ενίσχυση των ιδιωτικών επιχειρήσεων υγείας, όταν άφησαν τα σχολεία χωρίς εκπαιδευτικούς, για να απαξιώσουν την δημόσια εκπαίδευση κλπ. Το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει να στηρίζει τις πρωτοβουλίες που έχουν γίνει, σε αυτή την κατεύθυνση κυρίως στην υγεία και στην παιδεία.

Στόχος του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος είναι η προστασία του δημόσιου χώρου και να ξαναπάρουμε πίσω τα κομμάτια της δουλειάς που μας αφαιρέσαν οι ιδιωτικές εταιρείες, στην φύλαξη, την καθαριότητα, στην σίτιση κλπ. Όταν η ΑΔΕΔΥ, αλλά και οι άλλες δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις καταφέρουν να δημιουργήσουν με τον αγώνα τους, έστω και μία νέα θέση εργασίας, θα έχουμε κάνει ποιοτικό άλμα, περνώντας από τις αμυντικές στις επιθετικές διεκδικήσεις και θα αποκαταστήσουμε την χαμένη αξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος με τους εργαζόμενους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Γ.Σ ΑΔΕΔΥ